

Sensiz

– Âşık TARSUSİ · 22 Ağustos 2017

Ey fâni sevgili!

Kul kölen olurdu yanımda olsan,

Bıraktığın o gün öldüm yâr sensiz;

Ne vardı bir ömür benimle solsan,

Saçımı başımı yoldum yâr sensiz..

Gözlerimin ferî ardından söndü,

Nice ayrılıklar vuslâta döndü,

Nereye gittiysen belirsiz yöndü,

Zannetme kendime geldim yâr sensiz..

Sevginmiş dünyanın değerli şeyi,

Yerine koyayım bilemem neyi?

Firâkın dost etti AŞK denen meyi,

Sanılmasın birân güldüm yâr sensiz..

Anladım dünyada kavuşmak haram,

Aklıma geldikçe kanıyor yaram,

Şiirden duyuldu herkesçe nârâm,

Canımdan bileme yıldım yâr sensiz..

Nereye gideyim akılsız başla?

Nasıl da avladın o hilal kaşla,
Deli seller akıp çağlayan yaşla,
İnan yapayalnız kaldım yâr sensiz..
Yanına kalmaz ki kalbimi çalan,
Gidenden çok acı çekiyor kalan,
Varsa yoksa sensin, gerisi yalan,
Kendimi unuttum, sildim yâr sensiz..
Tarsûsî virândır, eserin senin,
Gül gibi kokardı öptüğüm tenin,
Sebebi senmişsin bendeki şenin,
Ne rahat ne huzur buldum yâr sensiz...
"Adem KAÇAR - 22/08/2017"